

„Gazeta învățămîntului”

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură

Anul X, Nr. 492

Vineri 14 noiembrie 1958

4 pagini 25 bani

Condiții cît mai bune pentru pregătirea agricolă a elevilor

Sarcini mari puse în fața agriculturii din țara noastră, perspective dezvoltării transformării socialiste a agriculturii și ale creșterii continue a producției agricole, necesitatea pregătirii unor tehnicieni și muncitori agricoli capabili să rezolve cu succes problemele acestui important sector economic au pus și în fața școlii de cultură generală o serie de sarcini noi, legate de pregătirea agricolă a elevilor. Ei li revine înfruntarea unui rol important în această privință, deoarece majoritatea absolvenților claselor V—VII a din mediul sătesc se îndreaptă spre producția agricolă socialistă.

Ținîndu-se seama de acest fapt, s-a introdus după cum se știe, predarea cunoștințelor agricole în școlile de 7 ani de la sate și extinderea lucrărilor practice agricole efectuate de elevi. Printr-o inițiativă a Ministerului Învățămîntului și Culturii, la clasa V-a s-au alocat pentru predarea cunoștințelor agricole două ore pe săptămîna și pentru efectuarea lucrărilor practice agricole trei ore, iar la clasele VI—VII s-au rezervat două ore pe săptămîna pentru predarea cunoștințelor agricole și o oră pentru efectuarea lucrărilor practice agricole. În afară de aceasta, în timpul vacanței de primăvară și în perioada 15—30 iunie elevii claselor V—VII vor mai efectua un număr de ore de lucrări practice agricole legate de etapele principale ale producției agricole pe care ei trebuie să le cunoască.

De asigurarea unor condiții cît mai bune pentru însușirea de către elevi a acestui nou obiect de studiu depinde într-o mare măsură înmărmurarea acestora cu cunoștințele necesare viitoarelor lor înlecitiții. Iată de ce atât școlile cit și organele locale de învățămînt au datorează să ia toate măsurile pentru realizarea unor asemenea condiții.

Predarea cunoștințelor agricole la un nivel corespunzător este strîns legată de alegerea profesoriilor pentru această disciplină. Din faptul cum s-a făcut pînă acum îndrumarea școlilor pentru acest obiect rezultă însă că nu toate organele de învățămînt au acordat importanța cuvenită acestei probleme. Astfel, în loc de a atribui orelle de cunoștințe agricole și lucrări practice agricole profesorilor de științe naturale, inginerilor agronomi sau învățătorilor cu activitate în domeniul agriculturii, unele secții de învățămînt și cultură din regiunile Pitești și Oradea, din Regiunea Autonomă Maghiară etc. au încadrat la aceste ore persoane lipsite de competență necesară — învățători care nu cunosc suficient problemele agriculturii sau chiar absolvenți de școală medie. În multe cazuri orelle de cunoștințe agricole și cele de lucrări practice n-au fost încredințate aceluiași profesor, ci unor profesori diferiți, între care nu există suficientă legătură. O asemenea situație nu este de natură să asigure temeinică pregătirea a-

gricolă a elevilor. Este necesar ca, pe lîngă repartizarea orelor respective unor cadre cît mai competente, atât orelle de cunoștințe teoretice, cit și cele de lucrări practice să fie date aceluiași profesor, spre a se putea realiza o legătură strînsă între teorie și practică.

Deși a trecut destulă vreme de la publicarea programei de tranziție pentru predarea cunoștințelor agricole și efectuarea lucrărilor practice în clasele a VI-a și a VII-a, în unele școli s-a tîrîgînat cu luarea măsurilor pentru predarea orelor respective. Este de datorîa conducerilor școlilor și a organelor de îndrumare și control să lămurească în cel mai scurt timp această problemă și să ia toate măsurile pentru aplicarea programelor elaborate.

O condiție esențială pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi de muncă agricolă o constituie asigurarea școlilor cu terenuri corespunzătoare, cu materialul didactic și cu unele necesare efectuării lucrărilor practice. Organize centrala au trasat sarcina ca școlile de 7 ani din mediul rural să fie dotate cu terenuri bune pentru cultură în suprafață de 0,5—2 ha și așezate în apropiere de școală. Cu toate acestea, sînt încă multe școli care nu au terenuri corespunzătoare din punctul de vedere al calității solului, au suprafețe prea mici în comparație cu numărul elevilor sau așezate la distanță mare. Așa, de pildă, în regiunea Bacău și în Regiunea Autonomă Maghiară numai 66% din școlile de 7 ani au primit loturi școlare, în regiunea Ploiești 67%, iar în regiunea Cluj 82%. Din cele 10 școli de 7 ani din raionul Lunca Vășcăului numai 5 au primit loturi.

Școlile din Stefănești (raionul Pitesti), Stolna și Meinești (raionul Amaradia) și altele au terenuri în suprafață de cel mult 1.000—2.000 m.p. sau chiar mai puțin, care nu asigură posibilități pentru efectuarea lucrărilor practice la nivelul corespunzător.

Pe de altă parte, unele școli sînt lipsite de unele necesare lucrărilor terenurilor. Pe terenul școlii din Stefănești, bunăoară, s-a procedat la distelența solului cu sapa, unealtă cu totul nepotrivită pentru o asemenea lucrare. Paralel cu dotarea școlilor cu terenuri corespunzătoare trebuie să se ia dect toate măsurile pentru procurarea unorelte necesare. În acest scop pot fi folosite o serie de posibilități locale, cum ar fi fondurile rezultate din valorificarea produselor de pe lotul școlar, sprijinul întreprinderilor care patronază școlile etc. Totodată, nu trebuie neglijată nici procurarea unui material didactic cît mai variat și mai bogat. Materialul didactic poate fi procurat prin minister, cu ajutorul gospodăriilor agricole de stat sau colective, sau poate fi confecționat de către profesori cu participarea efectivă a elevilor.

Pentru rezolvarea tuturor acestor probleme pe care le ridică buna predare a cunoștințelor agricole și

desfășurarea lucrărilor practice, școlile și cadrele didactice au datoriat să solicite sprijinul permanent al comitetelor executive ale sfaturilor populare și să antreneze în această acțiune importantă comisiile permanente de deputați, comitetele de părinți, întreprinderile și instituțiile care patronază școlile.

Pe lîngă asigurarea condițiilor materiale necesare pregătirii agricole a elevilor, o mare atenție trebuie acordată felului cum se preda cunoștințele agricole. Profesorii trebuie să se străduiască a transmite aceste cunoștințe într-un mod cît mai atractiv, îmbinînd expunerile cu lucrări aplicative și folosind cit mai mult material didactic. Lucrările recomandate trebuie prezentate în mod logic, ca un sistem de măsuri ce decurge din particularitățile de creștere ale plantelor cultivate și de condițiile naturale ale regiunii în care se găsește școală. Numai în felul acesta viitorii absolvenți vor putea să valorifice pe deplin cunoștințele acumulate în școală în condițiile locale.

Pentru ca elevii să se convingă

de avantajele aplicării agrotehnicii avansate este bine ca expunerile să fie însoțite de cît mai multe exemple, comparîndu-se rezultatele obținute de către unitățile socialiste (gospodării agricole de stat, gospodării agricole colective, întovășiri, cooperative agricole) în condițiile unei agriculturi științifice, cu rezultatele obținute de gospodăriile individuale.

Lucrările practice agricole ce se vor desfășura pe loturile școlare sau în gospodăriile agricole de stat și colective reprezintă partea aplicativă a instruirii elevilor în scopul cunoașterii factorilor de mărare a producției agricole. Aceste lucrări trebuie să fie puse de acord cu interesele producției, cu unitatea unde se desfășoară practica, pîndu-se schimbarea la o săptămîna la alta în funcție de influența factorilor naturali. În felul acesta, lucrările nu se vor desfășura izolat de producție, nu vor stîrji procesul producției în unitatea respectivă, iar elevii vor fi

(Continuare în pag. 2)

ÎN ATELIERE

La începutul anului școlar 1955—56, școala medie nr. 1 „Nikos Belorian” din Timișoara a fost declarată școală experimentală pentru învățămîntul politehnic. Elevii clasei a VIII-a de atunci, cel care făceau primul pas într-un atelier școlar, au fost preluați de un atelier de mecanică și electricitate în atelierul spațios și luminos, bogat înzestrat, al școlii lor, cit și la uzinile „Nikos Belorian” care patronază școala. Ei confecționază aici aparate complicate: electromotoare, aparate de radio etc.

Cel peste 500 de elevi ai claselor V—XI ale școlii au învățat mult muncă în atelier. Elevii clasei a V-a învață timpuriu, au și confecționat primele obiecte finite — acane. Colegii lor din clasele a VI-a și a VII-a care lucrează în atelierul de mecanică și electricitate confecționează pliuțe, suruburi etc. Cel din clasa a VIII-a se pregătește să lucreze în domeniul electrotehnic. Elevii clasei a IX-a, care lucrează în atelierul de mecanică, au învățat să confecționeze mașini și unele detalii de mecanică, iar cei din clasa a X-a li însușesc cunoștințe despre conducerea și repararea automobilelor. Îmbinînd teoria cu practica, școala îi pregătește pe elevi să lucreze în atelier.

L. DUNAJOZ
Timișoara

PRACTICA pe șantierele de construcții

Instruirea practică în producție a ucenicilor și elevilor centrului școlar de construcții din București este axată pe specificul activității din sectorul construcțiilor, în care muncă pe șantier este concentrată în lunile favorabile lucrării. Această trăsătură specifică este raportată, bineînțeles, la caracterul fiecărei dintr-o școli din care este constituit acest centru școlar. Numărul mare de șantieri și întreprinderi în care se desfășoară practica și distanța care le deșparte de școală au cerut conducerii și colectivului didactic al centrului școlar eforturi deosebite pentru organizarea în bune condiții a desfășurării, îndrumării și controlului practicii.

ORGANIZAREA PRACTICII ÎN PRODUCȚIE

În școlul unei bune organizări a acestei activități complexe, conducerea centrului școlar a creat comisii de îndrumare și control pe tipuri de școli. Pentru școala profesională și școala tehnică, comisiile sînt compuse din maestrul-instructor, profesorul de tehnologie meseriei, un profesor de specialitate tehnică (studiu materialelor, mecanică, organizare etc.) și dirigințele clasei. La școala de maistri au fost formate comisii pe specialități. De pildă, funcționează o comisie de îndrumare și control a practicii pentru elevii anului I, II și III-construcții, precum și comisii pentru specialitățile produse finite din lemn, materiale de construcții etc.

Principala atribuție a comisiilor de îndrumare și control a practicii este de a asigura însușirea meseriei de către ucenicii și elevii, mai întîi în atelier-școală și apoi pe șantier, pe baza cunoștințelor și pătate la materialele tehnice de specialitate. Comisiile trebuie să vegheze în același timp la respectarea procesului tehnologic în procesul de formare a deprinderilor și la aplicarea normelor de securitate și de protecție a muncii. La școala tehnică de maistri, misiile de îndrumare și control urmăresc familiarizarea elevilor-maistri cu conducerea și coordonarea întregului proces de producție. Comisiile de îndrumare și control a practicii răspund de asemenea de muncă educativă în rîndul vîrșilor, constructorii în timpul practicii, se preocupă de ridicarea conștinței a nivelului lor cultural, de cultivarea gustului lor estetic, trăsătură deosebit de necesară celor care lucrează în sectorul construcțiilor.

Toate secțiile sînt coordonate de o comisie centrală, compusă din conducătorii școlii, deputatul trustului de construcții care tutează școala și care se ocupă de problemele de școlarizare pe întregul trust.

Constatările și propunerile de îmbunătățire a practicii făcute de profesorii membri ai comisiilor sînt consemnate în scris și

sînt luate în discuție de către conducerea școlii și conducerea unității productive unde se desfășoară practica.

Constituirea în cadrul centrului școlar de construcții a comisiilor pentru controlul practicii pe fiecare tip de școală și specialitate, ceea ce dă posibilitatea unor controale judicioase făcute de specialişti competenți, a fost posibilă datorită numărului important de profesori de care dispune centrul — peste 60 — în majoritatea lor ingineri din producție. Conducerea școlii a planificat astfel activitatea metodică a profesorilor, fapt care profesorii desfășoară un număr de ore din cadrul activității metodice pentru controlul practicii.

Organizarea îndrumării și controlului practicii a format obiectivul central al unei sedințe a comisiilor pedagogice desfășurate cu de mult. Materialul pentru sediințele comisiilor pedagogice a fost sistematizat pe baza observațiilor comisiilor de control și îndrumare a practicii. Tot pe baza acestor observații a fost înlocuit și programul de instruire așupa fiecîrui

trebuie să se desfășoare practica în producție a elevilor maistri constructori. La această sedință a cercului pedagogic au fost adoptate hotărîri cu caracter general de îndrumare care au fost date apoi comisiilor pe specialități, în scopul demnificării lor. Înainte de plecarea elevilor la practică, îndrumările au fost multiplicare și distribuite elevilor maistri și unităților unde lucrau urmând să se desfășoare activitatea. Ele au fost precizate și cu elevii, pe clase, de către unul din membrii comisiilor pentru îndrumare și controlul practicii.

Pentru practica în producție a elevilor școlii tehnice și școlii profesionale, conducerea centrului școlar a tipat ca raport metodic pe care comisiile de îndrumare și control al practicii îl completează în fiecare săptămîna.

PETRE ENE
Director tehnic al centrului școlar de construcții București

(Continuare în pag. 2)

Știri

Școală nouă

Departamentul de comunități, satul Mălcuș din raionul Sighișoara trăiește o dîmboară uitată de oamenii sătîrîni. Astăzi, viața satului s-a schimbat mult. Și aici, ca și pretutindeni în țară, se fac pași mari către progresul economic și cultural.

De curînd a luat ființă o școală mare de șapte ani. Toți elevii care au terminat clasa a IV-a s-au înscris în clasa a V-a.

Studiu monografic

Numeroși învățători și profesori din satele și comunele raionului Puloasa și-au dat cu entuziasm contribuția la întocmirea monografiei raionului lor.

În colectivul de sintetizare a datelor culese în sate și comune lucrează pedagogii ca Ilie Vasilescu din comuna Glodeni, Ion Do. Băscu din comuna Virfuri și Mihai Călin din comuna Brănești.

Daruri de la pionierii sovietici

Pe prilejul vizitelor pe care le-au făcut în țara noastră delegații sovietice, pionierii din Cernăuți au trimis pionierilor din Botoșani mai multe daruri, printre care un aparat de

fotografiat cu anexele necesare, o câlmă de masă sculptată în lemn și un avion în miniatură lucrare de pionieri.

Înmînarea acestor daruri a avut loc într-un cadru festiv. Cu acest prilej, orchestra Casei pionierilor din Botoșani a prezentat un concert de muzică populară românească și sovietică.

Creșă pentru copii surzi și hipoacuzici

De curînd a luat ființă, în cadrul Casei copilului din Satu Mare, o creșă pentru copii surzi și hipoacuzici de vîrstă antepreșcolară.

Creșa va contribui la educația acestor copii, li va pregăti astfel prilej, orchestra Casei pionierilor din Botoșani a prezentat un concert de muzică populară românească și sovietică.

O conferință interesantă

Conferință interesantă s-a ținut nu de mult la Casa pionierilor din Iuliuța. Conferința a avut ca temă faptele eroice ale pionierului partizan, eroul sovietic Valerii Katik. Cu acest prilej, pionierii din Bistrița au trimis o telegramă Anneli Katik din orașul Septiova, mama eroului. La Casa pionierilor s-a instalat un panou de onoare în cinsta pionierului erou Valerii Katik.

Copiii de la grădinița de pe lîngă Comitetul Politic „Casa Școlară”, la pîmbare în par.

Elevii școlii medii mixte nr. 15 din Capitală, de pildă, din economiile strîns treptat pe librete de economi au organizat în ultimii doi ani excursii pe calea Prahovei, la porțile ducăre, pe Areea Neagră etc.; Tofaloga Constantin, mecanic principal, la Complexul C.F.R. „Grigorie roșie”, la cumpărarea din economi mobilier, radio, armă de vîntătoare și bibliotecă; Gîrseva Andronic, tehnician silvic din Sibiu, a cîștigat 100.000 la tragerea la sorți a obligațiilor C.E.C. din 30 iunie 1958. Exemplele nu sînt în număr mic.

Fără îndoială că locul unde spiritul economisirii se poate sădi și întări cu mult succes este școala. Deprinderea de a chibzui și atîrnarea întrebunării banului și de a folosi o instituție socialistă de stat, prin mijloacele cărora statul însuși este sprijinit în acțiunile sale de interes obște, este un element de educație patriotică cu rezultate însemnate în formarea conștinței elevilor și întărirea caracterului lor.

Acolo unde se desfășoară o acțiune ridicată pe linia educației elevilor în spiritul economisirii, ca de pildă în școlile din orașul București, din regiunea Suceava din Regiunea Autonomă Maghiară etc. se pot întreprinde acțiuni în folosul educației elevilor pe care nu și le pot permite școlile unde această acțiune este mai slab susținută sau nici măcar începută. Se pot organiza excursii în colectiv cu itinerarii mai lungi și mai interesante, se pot înzestra cluburile sportive cu materiale mai bogate, se pot achiziționa cărți mai rare și mai scumpe, se pot cumpăra aparate de cinematograf etc. Elevii înșiși, mînușii cu economisirea, își pot realiza unele preferințe: o minge de fotbal, o bicicletă, un radio.

Deprinderea, odată cîștigată, va intra în fondul personalității elevilor, pregătindu-i ca oameni cu răspundere în viața lor personală și socială, conștinți că baza lor economică nu se poate consolida decît prin cumpărare și chibzuit, în cadrul unei instituții care, în același timp, servește și interesele obște.

De aceea școlile cu învățătorii și profesorii vor acționa în măsură cuvenită acest mijloc de educație și se vor asocia cu toată hotărîrea acțiunii conduse de comisiile locale de sprijin C.E.C.

Între 23—30 noiembrie, Casa de Economii și Consumații organizează „Săptămîna economiei” sub lozincă: „Fiecare cetățean un depunător al C.E.C.”. Învățătorii și profesorii vor putea folosi acest prilej pentru a intensifica munca pe linia C.E.C., organizînd în școli expuneri, concursuri, manifestări artistice cu conținut legat de problema economisirii. Se pot încheia asemenea și întreceri economice pe linia C.E.C. Se va organiza în rîndul elevilor și un concurs „Drumeji veseli” pe tema economisirii, precum și un concurs de cuvinte încreștate.

Întrucît refuzarea operativă la soluțiile mai puțin dezvoltate, în comunele mai importante, unde există unitate postala sau bancă cooperativă, vor fi numii mandatarii C.E.C. din rîndul învățătorilor care se bucură de încrederea ceteșărenilor. Rolul învățătorilor la soluțiile, din acest punct de vedere, de a convinge populația din bînești să economisească și să participe la proiectele de realizare a produselor colectivelor, să și plaseze o parte din posibilitățile bănești la C.E.C. Celor ce se vor evidenția cu prilejul organizării „Săptămîni economiei” li se va acordă distincția „frunză în acțiunea de economisire”.

Deșigur că acțiunea de economisire nu constituie o campanie care se încheie o dată cu desfășurarea „Săptămîni economiei”, ci ea trebuie susținută în mod permanent. Acțiunea de a deprinde populația cu economisirea disponibilităților ei bănești constituie una din importanțele sarcini și social-educative și trebuie susținută cu devotament de orice cetățean conștient.

PETRE DRĂGOIEȘCU
președintele Consiliului superior al școlilor

Stemii pentru colecții filatelice

În cadrul manifestărilor festive care se vor organiza cu ocazia Centenarului mărcii postale românești și al poștei de stat, la București va fi deschisă în perioada 15—30 noiembrie a.c. o expoziție filatelică cu caracter internațional. La această expoziție vor fi prezentate și colecții de mărci postale ale pionierilor și elevilor din instituțiile de învățămînt din țara noastră.

Cu acest prilej, Ministerul Învățămîntului și Culturii instituie 2 premii speciale pentru colecții cu cea mai mare valoare în s.nctiv-educativă, care vor fi prezentate de pionieri și elevi. Premiile vor consta din obiecte la valoare de 2.000—3.000 lei.

